

ידן בעקבות סטאלין ומאו * דין מציע הצעה מגונה * האם ניצחה לאה רבין את עצמה על שדרה לא שדרה ?

עוסק בהיבט נוסף של סיגנון תעמולת-הבחירות שנוקטת רשימה זו: "מהו יגאל ידן? אורח הגון וישר-דרך, אדם שהצליח בכל מה שעשה, איש-מעשה ואיש-יד, ישראלי בעל חזון המדבר לעניין, מדינאי מנוסה וסקול, אדם שמילתו היא הכסחה - כך קראנו במדקה של ריש"ה ומוסיף אהרון גבע: "לא רק סטאלין ומאו. גם ידן. ופולחן-אישיות כזה מוצג לנו, לשם שינוי, כמקסימונה. דרך אנב: הנכללת גם יקרת אגרנט ברשימת זכויותיו של האיש שהצליח בכל מה שעשה..." (דבר)

זכות הגירושין של דין

על להיטוטו של חייב העבודה משה דין להשיב תלב במיסגרת הליכוד ולהופיע ברשימת הליכוד לכנסת התשיעית, אחרי שמרכז מפלגת העבודה הציב אותו במקום השביעי ברשימת מועמדי המערך, כותב לוי יצחק הירושלמי ברשימה "ביגמיה מפלגתית":

"בזמנו אמר משה דין כי במפלגת העבודה אינו מרגיש עצמו, בכיתו, זכות הגירושין שמורה לכל אדם - גם למשה דין. אם אינו מרגיש לשון משתפת בבית מפלגת העבודה - זכותו, אף חובתו, לחפש לעצמו בית במקום אחר. אלא שבמקרה זה הוא חיוב, בראש ובראשונה, לעזוב את הבית הקודם.

"באשר אדם חי בבית מסוים, ואף מסכים לייצגו כלפי חוץ, וזאתה שעה עצמה הוא, מפרסם עם אחרת ומעלה בפניה הצעת-נישואין - יש לראות בה, הצעה-מגונה, או נכונות לכיצוע מעשה של ביגמיה.

"התנהגותו של משה דין - מבחינה חינוכית ומבחינה פוליטית גב-יחד - יש לבחון אתה כנסיבות מחמורות. זאת - משום שהוא ראשונה מסוג זה במערכת החיים הפוליטיים שלנו, ומשום שהיא כהא לאחרי הבטת נכונות פומבית מפי משה דין להיכלל ברשימת המערך בעיקבות המיכתב בחתימת ח"כים ואח"מים ממפלגת העבודה.

ומסיים לוי יצחק הירושלמי את מאמרו ב"שאלות: "איפה ההגינה הציבורית? מדוע לא למד מחברו ח"כ מרדכי בן-פורת, שנילה אימתי לב וזהו ביושר אישי וציבורי כאשר העניינים במפלגת העבודה לא נראו בעיניו, עזב את מפלגת העבודה והקים רשימה עצמאית מתוך נאמנות לעצמו ולהשקפותיו?

"ישמא סבור עדיין משה דין, כי נורמלת של התנהגות חלות רק על כשרידים כמרדכי בן-פורת, ולא על, פרימורדיות (לשעבר)?" (מערב)

מסוקי השבוע

המחזאי-פיליטוניא הקל מיטל פונקט: "בעל הלאה הוא בעל המאה. הפיליטוניא יהונתן גפן: "אם כל אחר שיש לו חשבון בבנק בחו"ל יראה לעצמו חובה להתוודות על כך בטלוויזיה, לא יהיה איפה להכניס את החשבון."

שר-המיסחר-והתעשייה חיים כר: "יור משה הבחירות של המערך: "מי שרוצה בשילטון המערך צריך להצביע בעד רשימת הערך."

ח"כ אבא אבן בתגובה על ההשערה שהועלתה בהעולם הזה כי היו אלה שלחיו ששיערו לחשוף את חשבונה של לאה רבין ב"ושינגטון: "זהו סימטום מוחלט!"

ח"כ: "עדיין לא התרגלתי שאני מספר שלושה ברשימת המערך. אמרתי לחברים בכדי חותמה של מטרות היא להפוך את המקום השלישי ברשימת המערך למקום ריאלי."

ח"כ: "ישראל היא הניצחון של החורבנות המאולתרת."

הפיליטוניא ידן מנוסי, על מנהיג שלומציון אריק שרון: "הוא האויב הגדול ביותר של עצמו - חוץ משימחה ארליך."

השופט העליון חיים לנדוי, בתשובה להערכת עורכת-הדין פליציה לנגר כי היא מקוה שהשופטים העליונים קוראים עיתונים: "רק זה עוד חסר לנו!"

ח"כ יוחנן באר, על הישגות מפ"ם במערך: "המצב במפ"ם הוא עשוי כזה שהיא תיתן את קולותיה לרשימת של" - ותקבל את המנדטים ממפלגת העבודה."

המשורר יהודה עמיחי: "הארץ הזאת היא גידעין למשוררים. אחרי בריית-המועצות אנחנו המדינה שבה השירה הכי מקובלת. אולי זה בגלל המצוקה."

הסופר הבריטי גרהאם גרין: "לסופר יש שני תפקידים: לכתוב את האמת, ולא לקבל פריבילגיות מידי המדינה."

חיי-השררה המרומים

המשוררת, הסופרת והמסאית שולמית הן-אבן, במאמר בשם, "השררה והחומר" העוסק בניתוח הבעיות המוסריות והפילוסופיות של פרשת לאה ויצחק רבין:

"כסף הוא כוח; ייתכן בהחלט שאותן אמר ביציות המביאות אדם אל צמרת השררה, הן הגורמות לו גם לאהוב את הכוח שהכסף מעניק. צריך כנראה איפי מיוחד-כמנין, כדי שידע אדם שהשררה היא פיקדון בידו ואילו הכסף - שכל-כך קל לו להרבות תוך כדי השררה - כל כולו טובת-הנאה אישית.

"אבל אם ביחס לבעלי-תפקידים אין לנו נורמלת, עיר פחות נורמלת הצבנו ביחס לנשי בעלי-תפקידים. ההיסטוריה של כל העמים כמעט מלמדת אותנו, שלחות, אשתו של... - אין זה מצב בו אדם דווקא. יש כנראה משהו מן ההפרעה המוכרת בעצם המצב שבו אדם נושא בתואר ואינו נושא בשום אחריות, לא להחלטה ולא לבצוע. המעין במינוגראפיות הן שונות ימצא, שהייתה-השררה המרומים של נשי בעלי השררה - ובמקרה שלהן וזהו תמיד שררה מרומה - עמו כפתיחה נמורה לרצונן שלהן, וגרמ להן לא פעם לפצות את עצמן כפצות שונות ומשונות. ככל שהאשה עצמאית יותר ומבקשת יותר מן החיים ומעצמה, כך נעשים חייה בלתי-אפשריים יותר ויותר, במישרי-ההלא-מישרה שעליה למלא."

מנעליה-בית אל

השחורות הגבוהות

במאמר-תגובה על הודעת צעירי מפ"ם, בת-גובה להחלטת מפלגתם להישאר במערך, כי ייכנסו מעתה לנעלי-בית, כותב המחזאי יהושע סובול, ברשימה הנושאת את הכותרת, "שעתו היפה של נעלי-בית":

"אם חשיפת החשבוניות של מישפת רבין נח"ש, כידוע, שני החשבוניות האחרונים במסמך-זר שאזרחים ישראלים החזיקו אינם, ועדיין מחזיקים, בכנסים ורם. אין יותר תעשיינים, אין יותר יצרנים ואין יותר ח"כים שיש להם חשבוניות השאיים בכנסים שווייציים או אמריקאיים או ואדוויים.

"סחרי-תעמולה למיניהם, שודדי-קברים לסוגיהם, וסתם מדינאים-לשעבר שהסתובבו ברחבי התפוצות והירצו הרצאת תמורת חמשת-אלפים דולאר להופעה, נמרו להחזיר ארצה כאיפן הגלוי והחזוי ביותר את הכנסים האחרונים שהורוהו בדרכים אלה, ואם למישהו יש ספק בכך, ואם יש מישהו שבמחנה מתרועע החשד כי עדיין נותרו כמה פרסונות שטרם החזירו ארצה את הדולר האחרון או את המארק או הפראנק ה"שווייצרי האחרון שלהם - אם יש מישהו כזה, או שיתבייש לו במחשבותיו הרעות.

"נכון, שבטינות מסוימות הופיעו מדי-פעם סיפורים על נגראל לשעבר, שעסק באופן בלתי-חוקי בשוד תעמולה ובמכירתן בלוויית חותמת שהעידה כי המציאה לקוחה מאוסף הפרטי, מה שהעלה את מחירה כדיוכר מונים, ונכון שבטינות מסוימות הופיעו סיפורים אודות מאן-דעה שהסתובב לו ברחבי ארצות-הברית ולחץ רבע קיליון דולר מהרצאות, ואם יש מישהו שישאל מדוע היועץ המישפטי דאז אי דעכשיו טרם התלבש על אותם אישים וטרם הלך לבדוק אם יש עילה לתביעה נגדם, ואם יש מישהו כזה - אז שיתבייש לו בשאלה שהוא שואל.

"יכל מי שחושב שהיורדה על רבין היתה מין אקציה פלסטינית של האמת בשירות הפוליטיקה - מעיד על עצמו שיש לו מוח עקום, חילני, איכפת של מה, פאחסס..."

"...שום רקע פוליטי ושום משמעות פוליטית אין לאי-ההחזתו של רבין, ומה שקרה במפלגת העבודה אינו בשום פנים פושט, אלא צדק טהור כפתיחה, ובחליפתו של רבין לא נשתנה דבר וישראל לא אכזרה ראש-ממשלה שהיה לו סיכוי להביא לה שלום, והגשם יורד מלמטה למעלה ושתים ועוד שתיים הם שבע.

"לכן, זהו בדיוק הזמן להיכנס לנעלי-בית, לתחת-המכסה ולחלוק-הרצאה, וזהו הזמן ליהנות מזה כהוגן, מנעליה-בית הרכות, עד שיבוא הרגע לנעול את השחורות הגבוהות, אתם יודעים איזה."

פולחן ידן

סופר דבר, אהרון גבע, פירסם תחת הכותרת, "פולחן האישיות גם בדיש" רשימה, שבה הוא

עליה הוחלט: "פרופסור דני"

כתב הארץ, דן מרגלית, שזכה בסקופ של חייו כאשר גילה את חשבונית-הבנק האמריקאי של לאה רבין, יצא מופסד מכל העניין. הוא קיבל מהמערכת שלו פרס-הור קרה בסך 300 לירות, שהן כי 28 דולר, אולם במהלך החקירה הוא השקיע 50 דולר, שר-אותם הפקיד בחשבונה של לאה, כדי לוודא את קיומו. הפסד נקי: 22 דולר.

אגב, בדיחת השבוע ב"הקשר זה טוענת: מה ההבדל בין יצחק רבין לאולסי פרי? התשובה: אולסי פרי יצא מ"המישק אחרי חמש עבירות - רבין אחרי עבירה אחת.

השחקן הגייג'י יאיר ("קויה") ריבין, שבשבוע ה- בא עומד לצאת אל האקרנים הסרט מסע האלונקות, שבו הוא מככב לצידו של ג'ורג' לוב, מצא לעצמו עיסוק חדש. קויה, מי שהיה בעלה של עור-רכת-הדין גלילי לבני, ירדתו של אשר ירדן והוא אבי עומד להכין בשבוע הבא הפ-

רת יפה ירקוני מבצעת את שירו "שיבחי קאלית".

העיתונאי הוותיק שמי-עין סאמט, אבי עורכו ה-אחר של הארץ גידעון סאמט, זכה השבוע בהוקרה מיוחדת על פעילותו העיתור-נאית במשך 50 שנה. סאמט בן 73 הכשיר את עצמו ב-ארץ-מולדתו, פולין, להיות חקלאי כשיעלה לארץ, ואף עסק בחינוך נוער. אולם זמן קצר אחרי שעלה לארץ, ב-ש-נת 1926, והיה בהכשרה ב-פתח-תיקוה, החל עובד כעיר-לונאי בדבר. משם עבר בשנת 1931 לעבוד כרפורטר בהארץ. שם המשיך בתפקיד זה עד ש-פרש לגימלאות. השבוע זכה בתואר "יקיר העיר תל-אביב".

בדיחה נוספת בעקבות התפטרות רבין מספרת: השר המנהל אברהם עופר הופיע בחלומו של יצחק רבין ואמר לו: "אני, אברהם עופר, מא-מין לך שאתה חף-משפט!"

ספן השלום אייבי נתן עומד להכין בשבוע הבא הפ-

מייק בורשטיין

מככב עתה בסרט, "הרשלה", יצא לווינה יחד עם המפיק יצחק קול, הבמאי יואל זילברג והצלם דויד גורפנקל (הנראים עימו בתמונה), כדי לצלם סצנה על רקע שלג. אולם בוויה נאמר להם כי בתקופה זו של השנה לא יורדים שלגים, וכי בעונה זו יש שלגים רק באינסברוק, המרוחקת כאלף קילומטרים מווינה. הצוות תיכנן לנסוע בעיקבות השלג, אולם כשקמו למחרת בבוקר, גילו כי וינה מכוסה בשלג. "עשינו קופרודוקציה עם אלוהים", אמר מייק.

בנה בן 10" גיורא, עסק ב-אחרונה במכירת מוצרי-ניקוי מדלת אל דלת. אולם העבודה שיעממה אותו. קויה עוסק עתה בניקוי חדרי-מדרגות ב-איזור רמת-אביב וצלה.

ביום-עיון שהתקיים ב-חיפה על דו"ח ועדת ראש-הממשלה לנוער במצוקה, טען יו"ר הוועדה, ד"ר ישראל בן, כי כיום קיימים לא רק ילדים טעוני-טיפול, כי אם גם מורים טעוני-טיפול. התפרץ נגדו מנכ"ל משרד-החינוך-התרבות, אריעזר שמואלי: "תפסיק עם הדמגוגיה הזו! אתה רוצה שמה שאמרת עשוי יהפוך לנכס-צאן-ברזל ב-שפת-הרחוב הישראלית?"

באותה פגישה נשאל שמואלי מדוע רמת המורים בעיירות-ההיפוח ובמקומות היישוב הנידחים, כה נמוכה. תשובתו: "אני לא רמטכ"ל, אני לא יכול להגיד למורים שרמתם גבוהה: קדימה צעד לרחמה או לבית-שאן."

תעה לידידיו. הוא עומד ל-רוך במקום סודי מסיבת-הפתי-עה לכמה מאות מהם, לרגל מלאות לו 18,268 יום. מי ש-ירצה לדעת כמה שנים זה בדיוק, יצטרך לעשות בעצמו את החישוב. בהודמנות ששיגר לידידיו היתה בהם אייבי ו-הזתרים: "שמי אייבי נתן ולא אייבי לקח - לכן, נא לא להביא מתנות שלא אקח."

אפתעה ציפתה למנתח-הלב הצעיר, הד"ר דני גור. בליל-שבת נתבקש על-ידי-אחותו, אילנה, לבוא לביתה ביפו. דני לבש מכנסי-ג'ינס ומעיל-רוח, נכנס לביתה ומצא את עצמו, לתדהמתו, בלב מ-סיבת-אפתעה שנערכה לכבוד דו. לרגל כבלתו את התואר פרופסור. במקום נכחו הצמרת-הרפואית של בית-החולים תל-השומר, שבו הוא משמש מנ-הל-מחלקה, עמיתו מבילינסון, מנתח הלב ד"ר מוריס לוי, חיים יבין ורבים מחבריו, שהתדיינו בעליצות אך לקראו לו מעתה. צורת-הסנייה ש-